

MAHKEMEDEKİ
DAVANIZ
BEKLEMEDE

JOE CREWS

Pending - Your Case in Court
Turkish translation

Telif hakkı © 2006, 2024
Lu Ann Crews
Tüm hakları Saklıdır.

Yayınlayan:
Amazing Facts International
P.O. Box 1058
Roseville, CA 95746-8058
800-538-7275

www.AmazingFacts.org
www.AmazingFactsTürkiye.com

MAHKEMEDEKİ DAVANIZ BEKLEMEDE

JOE CREWS

İsa otuz yaşındayken Nasıra'daki marangoz atölyesinden ayrıldı ve Vaftizci Yahya'nın sert tövbe mesajını duyurduğu Şeria Irmağı'na doğru yola çıktı. Muhtemelen bu, kuzenlerin ilk karşılaşmasıydı, ama İsa dinleyicilerin arasına girer girmez, Yahya O'nu işaret ederek şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" Yuhanna 1:29.

Peygamber bu gizemli sözlerle ne demek istemiştir? İsa'ya neden kuzu demişti

ve dünyanın günahlarını nasıl ortadan kaldırılabildi? Bu soruların yanıtlarını bulmak için Şeria Irmağı'nın kıyısından ayrılmalı ve yüzlerce yıl öncesine, Kızıldeniz'in kıyısına gitmeliyiz.

İsrailoğulları Mısır'daki esaretlerinden yeni kurtulmuş ve Sina çölünde uzun, yorucu bir yürüyüşe başlamışlardı. Tanrı onları zalim efendilerinden kurtarmak için mucizeler yaratmıştı ve şimdi de Musa'yı çok önemli bazı talimatlar vermesi için dağa çağırmıştı. Orada, Sina Dağı'nın ıssız yalnızlığında, Tanrı göklerdeki kendi konutunun gizemlerini ilk kez insanların gözleri önüne serdi. Musa'ya göksel kutsal alandaki büyük taht odasının minyatür bir plânı verildi. O'nun talimatları şöyleydi: "Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar. Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın" Mısır'dan Çıkış 25:8, 9.

Musa dağdan döndüğünde, çöl yolculukları sırasında Tanrı'nın halkıyla iletişim kuracağı bir çöl kilisesi inşa etmek için gerekli tüm özelliklere sahipti. Bu kilisenin, gezginlerin yolculukları sırasında kamp kurdukları her yerde kolayca sökülüp yeniden

monte edilebilecek hafif malzemelerden yapılmış olması gerekiyordu.

Böylesine önemli bir görev için Musa İsrail'in tüm yetenekli zanaatkârlarını ve ustalarını bir araya topladı ve onlar da Musa'ya dağda gösterilen kalıptan kopyalanan talimatları dikkatle izleyerek inşa sürecine başladılar. Yaklaşık altı ay sonra bu yapı tamamlandı ve Tanrı kutsal yapıyı sarması için bir ihtişam bulutu göndererek onayını gösterdi.

Portatif mabedin boyutları kabaca on altı buçuk metreye beş buçuk metre idi ve doğuya bakan etrafı kapalı bir avlusu vardı. Dikdörtgen şeklindeki bina, tavana yakın bir yerden yere kadar uzanan ağır bir perdeyle ayrılmış iki daireye bölünmüştü. Daha büyük olan ilk oda kutsal yer olarak adlandırılırdı ve üç özel eşya içerirdi ki bunlar solda bir kandillik, sağda kutsal ekmek masası ve perdenin hemen önünde altın bir buhur sunağıydı.

En kutsal yer (ya da kutsalların kutsalı) olarak adlandırılan ikinci bölümde tek bir eşya vardı: Antlaşma Sandığı. Bu, On Emir yasasının tablolarını içeren akasya ağacından yapılmış altın kaplı bir sandıktı. Sandığın üstünde,

Tanrı'nın varlığının tezahür ettiği cennetteki karşılık gelen yeri temsil eden Bağışlanma Kapağı vardı. Şekina adı verilen parlak bir ihtişam noktası yeryüzündeki tüm yerlerin en kutsalı olan bu yerde bulunurdu. Sandığın her iki ucunda altından oyulmuş iki Keruv vardı; her birinin bir kanadı Bağışlanma Kapağı'nın üzerinde durur ve sandığa ve içindekilere saygıyla bakarlardı.

Bu geçici yapının gereksinimleri neden bu kadar zorluydu ve Tanrı neden Musa'ya onu tam olarak cennette kendisine gösterilen modele göre yapmasını emretti? Her İsrailinin bu çadırda yerine getirmesi için tanrısal olarak emredilen günlük sembolik tapınma törenlerini anladığımızda yanıt kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Öngörülen törenler ve kurbanlar aracılığıyla günahlar bağışlanabiliyor ve hem kişisel hem de toplumsal suçlar için kefaret ödenebiliyordu. Günah çıkarma sistemi kısaca şu şekilde işliyordu: Bir erkek ya da kadın günah işlediğinde, lekesiz ve kusurlu olmayan bir kuzuyu kutsal alanın avlusuna getirmek zorundaydı. Orada, yakmalık sunu sunağının yanında, hayvanın üzerinde günahlarını itiraf

etmeleri ve ardından kuzuyu kendi elleriyle kesmeleri gerekiyordu. Kusursuz kuzu elbette gelecekteki Mesih'i temsil ediyordu. İnanç yoluyla günahlarını kuzuya aktarıyor, Kurtarıcı'nın onların yerine geçerek ölmesini kabul ediyorlardı. Kanı kendileri dökerek, günahın ölüm anlamına geldiğini ve ancak bir başkasının kefaret eden ölümü aracılığıyla bağışlanabileceklerini sürekli olarak hatırlatıyorlardı.

Kâhin daha sonra kanın bir kısmını dış avludaki sunağın boynuzlarına koyar ve etten küçük bir parça yiyerek tapınanların günahlarını üstlenirdi. Daha sonra kâhin kendisi için bir günah sunusu keser ve kanı kutsal yere taşıyarak perdenin önüne serperdi. Böylece tüm günahlar, doğrudan ya da dolaylı olarak, serpilmiş kan aracılığıyla kayıt altına alındıkları kutsal yere ulaşmış oluyordu. Günden güne, bütün bir yıl boyunca, kâhinlerin kutsal yerdeki günlük hizmetleriyle günahlar kutsal yerde birikmiş olurdu.

Daha sonra yıllık Günahları Bağışlatma Günü gelirdi ve bu günde kutsal alandaki günah kayıtları üzerinde son bir düzenleme yapılırdı. Her yıl yedinci ayın onuncu gününe

denk gelir ve “kutsal yerin arındırılması” olarak adlandırılırdı. O gün bugündür, bu kutsal tören (Yom Kippur) her Yahudi tarafından bir yargılama günü olarak kabul edilir. Sembolik olarak, kanla kaydedilmiş günahların silinmesi, baş kâhinin tek başına kutsal alana girerek bir keçinin kanını serpmesiyle gerçekleşirdi.

Günahları Bağışlatma Günü’nde avluya getirilen iki keçi arasından bu özel keçinin nasıl seçildiği önemlidir. Bu yıllık törenin hizmetinde sadece bir kişi, baş kâhin yer alırdı. Hangi hayvanın “Tanrı’nın keçisi” olarak öldürüleceğini ve hangisinin günah keçisi olarak kovulacağını belirlemek için kura atardı.

Baş kâhin avludaki sunağın yanında hayvanı öldürürken, tüm halk oruç tutarak ve dua ederek kendi ruhlarına ıstırap çektiriyorlardı. Onların kaderi kutsal alanın Bağışlanma Kapağı önünde belirlenmek üzereydi. Eğer bir kişinin itiraf edilmemiş ve mabette kaydedilmemiş günahları varsa, bu günahlar günahları bağışlatmak için akıtılan kanın kapsamına girmezdi. Bu adam ya da

kadın İsrail'den koparılacak ve ordugâhın dışına atılacaktı.

Baş kâhin tek başına perdenin arkasından geçerek Bağışlanma Kapağı'na kan serper ve kutsal alandaki tüm günah kalıntılarını temizlerdi. En Kutsal Yer'den çıktığında nihai kefarete tamamlanmış, günah ve cezası hakkında sembolik bir yargıya varılmış olurdu.

Baş kâhinin son eylemi, ellerini avludaki günah keçisinin başına koymak ve daha sonra tek başına ölmesi için çöle götürmektir. Böylece her bireyin günahında payı olan şeytana suçun ve cezanın nihai olarak verilmesi canlı bir şekilde temsil edilmiş oluyordu. Günah keçisi Mesih'i temsil edemezdi, çünkü O'nun keçisi daha önce kurayla iki kişi arasından seçiliyordu. Ayrıca, günah keçisi kan dökmez ve bu nedenle kefarette hiçbir rolü yoktur. Öte yandan şeytan, işlenen her günahta payı olduğu için sonunda cezasını çekmeliydi. O asla insanların suçunu üstlenemezdi, çünkü onların suçu kefarete kanının serpilmesiyle çoktan iptal edilmişti. Şeytan, bin yıllık "çöl" ıssızlığının sonunda kendi suçunu ve cezasını taşıyacaktı. Bütün bunlar günah keçisinin

çölde ölmek üzere sürgüne gönderilmesiyle sembolize edilir.

Büyük kurtuluş plânının hemen her yönünü aydınlatan çöl çadırındaki sembolizm hazinesini incelemeye zamanımız elvermemektedir. Kurbanlık Kuzu olan Mesih, ekmek, buhur, kandillikler ve Bağışlanma Kapağı'nda önceden bildirilmiştir. Ama hepsinden önemlisi, Mesih, kanı Tanrı'nın huzuruna (Şekina) taşıyan başkâhin tarafından temsil edilmekteydi. İbraniler Kitabı'ndan, tüm dünyasal tiplerin İsa'nın göksel tapınaktaki hizmetiyle yerine getirilmesi gerektiğini yakında öğreneceğiz. İsa'nın bu kâhinlik işine nasıl ve ne zaman girdiği Daniel'in en etkileyici görümünün heyecan verici konusudur. Daniel 8 ve 9'u inceledikçe, kutsal alanın önemi daha da belirginleşecektir.

Daniel'in Arındırma Görümü

Daniel 8, peygamberin Babil'de savaş esiri olarak hizmet ettiği bir görüntüyle açılır. Yeruşalim harabeye dönmüş ve İsrail'in çoğu Babil esaretine girmiştir. Daniel Belşassar'ın sarayında fiziksel bir köle olarak hizmet etmeye zorlanmış olsa da düşünceleri özellikle Yeruşalim'deki harap olmuş tapınağa odaklanmıştır. Kehanet edilen yetmiş yıllık sürgünün neredeyse sona erdiğinin farkındadır ve yüreği güzel tapınağın ve hizmetlerinin yeniden kurulmasını görmek için can atmaktadır.

Bu ortamda Daniel, bir koç ve tekenin ölümüne dövuştüğü bir görünüm gördü. İki boynuzlu koç önce çıktı ve "dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi" Daniel 8:4. Sonra gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke batıdan koşarak geldi ve koça saldırdı. Çatışmada teke üstün geldi ve koçun boynuzlarını kırdı. Sonuç olarak "teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgârına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı" Daniel 8:8.

Görümün devamında Daniel küçük bir boynuzun ortaya çıktığını gördü. Onu hayrete düşüren bu küçük boynuz “çok güçlendi” ve hatta “Gerçek ayak altında çiğnendi” kendini Tanrı’nın karşısına koydu.

Son olarak, görümde Daniel iki kutsal arasında geçen bir konuşmayı duydu. Biri soru soruyor, diğeri ise tutsak peygamberi umutlandıran bir yanıt veriyordu. Soru görünüşe göre Daniel’in endişelendiği şeyle ilgiliydi ki bu da Yeruşalim’deki tapınağın restorasyonuydu. “... günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde-olanlar ne zamana dek sürecektir?” Daniel 8:13. Yanıt şuydu: “2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak” Daniel 8:14.

Görüm sona erdiğinde Tanrı, Daniel’in gördüklerinin anlamını açıklaması için melek Gabriel’i gönderdi. Hayvanlarla ilgili olarak şöyle dedi: “Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler. Teke Grek Kralı’dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır” Daniel 8:20, 21.

Birbirini izleyen imparatorlukların açıklaması, dünya tarihiyle ilgili önceki görüşleri nedeniyle Daniel için yeni değildi. Babil'i takip edecek olan Med-Pers ve İskender'in Yunan krallığını çok iyi biliyordu. Ayrıca Roma'nın dördüncü krallığı ve daha sonra Tanrı'nın yasasına ve hükümetine meydan okumak için küfür eden küçük boynuzun nasıl ortaya çıkacağı hakkında da bilgilendirilmişti. Gabriel'in gelecekteki bu gelişmelerle ilgili açıklamaları devlet adamı Daniel için hayati önem taşıyordu, ancak onun en derin endişesi tapınağın yeniden kurulmasıydı. Issızlığın sona ermesi ve kutsal alanın temizlenmesi hakkında daha fazla şey duymak istiyordu. Endişeyle meleğin iki kutsal arasında geçen o şifreli konuşmanın anlamını açıklamasını bekledi. Gabriel tüm meseleyi şu sözlerle geçiştirdiğinde yaşadığı hayal kırıklığını bir düşünün: "Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüş gerçektir. Ama sen görüşümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir" Daniel 8:26.

Daniel'in beklentisi o kadar büyüktü ki, bu temizlenmenin çok uzak bir gelecekte olduğu ve anlayışını "gizli tut"ması önerisiyle

yıkıma uğramıştı. Tepkisini şöyle anlatır: “Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım” Daniel 8:27.

Görümün açıklanmamış olan tek bölümünün tapınakla ilgili son bölüm olduğuna lütfen dikkat edin. Bu 2300 günlük zaman dilimi ve tapınak tapınmasının uygulanmasıyla ilgiliydi ve Daniel’in ruhunu rahatsız ediyordu. Böylece Daniel, görümün bu bölümünü anlama arzusunu tatmin etmesi için Tanrı’ya dua etmeye başladı. 9. bölümün büyük bir kısmı peygamberin, Tanrı’nın halkını sapkınlıklarından dolayı bağışlaması ve sevilen kenti ve tapınağı yeniden kurması için ettiği içten dualarla geçer. “Şimdi, ey Tanrımız ... yüzünü viran tapınağına çevir. Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. ...” Daniel 9:17, 18.

Dua ederken, “önceden görümde gördüğü” [9:21] Gabriel ona dokunarak, “sana anlayış vermek için geldim ... Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümü anla” dedi (Daniel 9:22, 23). Daniel’den hangi görümü anlaması isteniyordu? Gabriel ona daha önce hangi

görümde görünmüştü? Ve bu görümün hangi kısmı açıklanmamıştı? Bu soruların yanıtları açıktır. Gabriel, Daniel 8'in görümündeki zaman unsurundan bahsediyordu. Şimdi onun, sonunda kutsal yerin arındırılacağı ya da diğer bir deyişle düzene koyulacağı 2300 günle ilgili açıklamayı bitirmesini bekleyebiliriz.

Daniel bu kez hayal kırıklığına uğramadı. Gabriel hemen o zamana ait kehaneti ele almaya başladı. "... senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır" Meleğin bu sözlerinde iki önemli gerçek ortaya çıkar. "Saptanmıştır" sözcüğü aslında orijinal İbranice'de "ayrılmak" anlamına gelir. Ama 70 hafta ne için ayrılmıştı? Bu sözlerin 2300 günle ilgili gizemli konuşmanın açıklaması olduğunu hatırlayın. Yani 70 hafta bu zaman tablosunun başlangıcından itibaren kesilip ayrılır ve Daniel'in halkı olan Yahudiler'e belirli bir amaç için tahsis edilir. Gabriel'in sonraki sözleri bu özel dönemin neden onlar için belirlendiğini açıklar. "Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği

mühürlemek, En Kutsal'ı mesh etmek için ..." Daniel 9:24.

Tüm bu ifadelerin Mesih'le ilgili olduğunu hemen anlarız. Mesih seçilmiş halk -Daniel'in halkı- aracılığıyla gelecekti ve 70 hafta Yahudi ulusunun Mesih'e karşı ne yapacağını görmek için bir deneme süresiydi. Bu denemenin ne zaman başlayıp ne zaman biteceğini anlamak için, kehanet yorumunun önemli bir ilkesini göz önünde bulundurmalıyız. Sembolik kehanette bir gün her zaman bir yılı temsil eder. Hezekiel 4:6'da Tanrı, "... her yıl için bir gün ayırdım" der. Aynı ilke Sayılar 14:34'te de tekrarlanmıştır.

Bu, aslında o kadar çok gerçek gün yerine 2300 yıllık bir zaman dilimiyle karşı karşıya olduğumuz anlamına gelir. Meleğin Daniel'e bu olayların "uzak bir gelecekle ilgili" olduğunu söylemesine şaşmamalı. Gerçek şu ki, bu görüş Kutsal Kitap'ın tamamındaki en uzun süreli kehaneti oluşturmaktadır.

Ama şimdi bu uzun yılların ne zaman başlayıp ne zaman biteceğini öğrenmemiz gerekiyor. Sonunda ne olacağını zaten biliyoruz- kutsal yer arındırılacak ya da diğer bir deyişle düzene koyulacak- ve ayrıca ilk

70 haftanın Yahudileri deneme süresi için ayrıldığını da biliyoruz. Gabriel'in bir sonraki sözleri bulmacayı çözmeye başlar: "Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, mesh edilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak" Daniel 9:25.

Şimdi peygamberliğin başlangıcını işaret eden belli bir olayımız var. Gabriel, restorasyon emrinden Mesih'in ortaya çıkışına kadar altmış dokuz hafta geçeceğini açıklar. Burada 2300 yılın başlangıcı açıkça belirlenmiştir. Başlangıç noktası, Ezra 7:12, 13'te kaydedilen Artahşasta'nın emrine bağlıdır: "Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililer'den Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum." Bu buyruğun tam içeriği, eski Yeruşalim'in hem duvarının hem de tapınağının yeniden inşa edilmesini de öngörüyordu. Bu emrin veriliş tarihi tarihsel olarak M.Ö. 457 olarak tespit edilmiştir.

Şimdi biraz hesap yaparak İsa'nın hizmetine başlayacağı gerçek tarihi bulabiliriz.

Melek, Mesih'in M.Ö. 457 tarihinden itibaren altmış dokuz hafta sonra ortaya çıkacağını söylemişti. Kutsal Kitap'ın bir yıl için bir gün şeklindeki kuralını izlersek, bu 483 yıl eder ve bizi M.S. 27 yılına getirir. Mesih kelimesi "mesh edilmiş olan" anlamına gelir ve İsa M.S. 27 yılında Şeria Irmağı'nda vaftiz edildikten sonra göksel mesh edilmesini aldı. Tanrı'nın Ruhu O'nun üzerine indi ve Tanrı'nın mesh ettiği kişi olarak hizmetine başlamak üzere yola çıktı. Yahudiler bu kehaneti inceleyerek Kurtarıcıları'nın hangi yıl ortaya çıkacağını öğrenmiş olabilirlerdi.

Şimdi çok ilginç bir gerçeği fark ediyoruz. Yahudilere özel bir görev olarak 2300 günden/yıldan yetmiş hafta (ya da 490 yıl) kesilip ayrılmıştı ve Mesih'in gelmesi için altmış dokuz hafta (ya da 483 yıl) öngörülmüştü. Altmış dokuz hafta M.S. 27 yılında sona erdi ve bir hafta sonra (ya da yedi yıl) Yahudilere ayrılan süre M.S. 34 yılında doldu. Mesih'i reddetmişler ve İstefanos'u taşıyarak öldürmüşlerdi. Bu ölüm sahnesinden, inanç değiştirmiş olan Saul diğer uluslara elçi olarak gönderildi. O şöyle ilan etti: "... Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama

layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz” Elçilerin İşleri 13:46.

Şimdi özellikle yetmişinci haftaya, yani Mesih’in vaftiz edilmesinden Yahudiler’in reddedilmesine kadar geçen yedi yıllık süreye odaklanılmalıdır. Yetmişinci haftanın ortasına çok önemli bir olay damgasını vuracaktı. Gabriel Daniel’e açıklamasına Mesih’in ne zaman kesileceğini tarif ederek devam etti. O şöyle dedi, “... Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. ...” Daniel 9:27.

İsa’nın öldüğü anda tapınağın örtüsünün yukarıdan aşağıya yırtıldığı (Matta 27:50, 51) ve böylece kurban sisteminin sona erdiği herkes tarafından kabul edilmektedir. Böylece örnek ve asıl* [tip ve antitip] birbirini tamamlamış oluyordu [*Editörün notu: örnek (ön belirti), tapınak sistemindeki kurban töreni; asıl ise, bu törenin işaret ettiği Mesih’in kendisini kurban etmesi]. Gerçek Kuzu artık sunulmuştu ve daha fazla gölgeye gerek yoktu. Bu yüzden İsa haftanın ortasında öldürülerek kurbanların sona ermesine sebep olacaktı. Bu yedi yılın tam ortasının her iki taraftan da üçer buçuk yıl olacağını tahmin etmek hiç de zor değildir. Başka bir deyişle, M.S.

27 ile M.S. 34 yıllarının tam ortasıdır. İsa o dönemde mi öldü? Mesih'in vaftizinden sonra sadece üç buçuk yıl vaaz etmek için yaşamış olması tarihin bir gerçeğidir. M.S. 31 yılında çarmıha gerildi. Kutsal Yazılar'daki en kesin kehanetlerden birinin gerçekleşmesi ne kadar da harika! Tıpkı kehanette öngörüldüğü gibi, mesh edilmiş Olan Yeruşalim'in yeniden inşa edilmesi emrinden 483 yıl sonra dünyada belirdi.

Kimileri yetmişinci haftayı kehanetin önceki altmış dokuz haftasından ayırmaya çalışmış, onu geleceğe itmiş ve altmış dokuz hafta ile yetmişinci hafta arasında 2000 yıllık bir boşluk olduğunu iddia etmiştir. Bu tür bir çarpıtmanın Kutsal Kitap'ta hiçbir temeli olmadığı gibi, Mesih merkezli bu kehanetin güzel Mesih mesajını da neredeyse anlamsız hâle getirecektir. Yetmişinci haftanın Mesih'in kıyamet öncesi gelişiyile ya da Mesih karşıtının işiyile hiçbir ilgisi yoktur. Yetmiş haftanın bir parçası olarak, ulusal İsrail için Mesih'le olan ilişkileriyle ilgili bir sınav dönemine işaret ediyordu. Belirlenen yıllar uzun zaman önce tamamlanmıştı. Kurtarıcı yetmişinci haftanın

ortasında öldürüldü ve Yahudiler bir ulus olarak reddedildiler.

Kutsal Alan 1844 Yılında Arındırıldı

Kalan 1810 yıllık sürenin bizi 2300 yıllık kehanetin sonuna getirdiğini görüyoruz. Son yıl M.S. 1844'tür. Daniel'in kehanetine göre, bu tarih kutsal alanın düzene konulacağı tarihtir. Daniel peygamber Yeruşalim'deki tapınakta her yıl düzenlenen Günahları Bağışlatma Günü törenlerinin yeniden başlamasını büyük bir hevesle beklemişti, ama şimdi artık Gabriel'in bunu çok uzak bir gelecekle ilişkilendirdiğini görebiliyordu. Açıkça görülüyordu ki, kehanet Mesih'in gelişinin yüzlerce yıl ötesine uzanıyordu.

Ama şimdi akıl karıştırıcı bir soruyla karşı karşıyayız. Günahın kaydı 1844 yılında tapınağın en kutsal yerinden nasıl temizlenebilirdi? Tarih, o dönemde dünyevi bir tapınağın var olmadığını ortaya koymaktadır. Tapınak M.S. 70 yılında son kez yıkılmıştı, bu doğru! Ama dünyevi tapınak dışında başka bir tapınak var mıydı? Aslında Musa yeryüzündeki tapınağı gökteki örneğe göre

kopyalamıştı. Bu gerçek tapınma çadırıydı ve İsrail'in çölde yaptığı iki bölümlü kopya kadar gerçektir. Bu nedenle, 1844 yılında temizlenen göksel mabet olmalıydı. Tipe ya da aslın gölgesine göre, baş kâhin kutsalların kutsalına yapılan o ciddi yıllık ziyaret sırasında nihai bir kefareti ya da yargı işini yerine getirecekti. Antitipin (aslın) gerçekleşmesi, gerçek Baş kâhin İsa'nın yukarıdaki örnek tapınakta aynı şeyi yapmasını gerektiriyordu.

İbraniler Kitabı bize, dünyasal kutsal alanda önceden bildirilen her şeyin, göksel kutsal alanda göksel Baş kâhin tarafından yerine getirilmesi gerektiğini söyler. "Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Efendi'nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir baş kâhinimiz vardır" İbraniler 8:1, 2.

Burada önemli bir soru vardır: Dünyevi tapınakta emredilen hizmetler, İsa'nın göklerdeki gerçek tapınakta yerine getireceği işle ilgili miydi? İbraniler Kitabı Levili kâhinleri şöyle tanımlar: "Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle

uyarıldı: ‘Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et’ “İbraniler 8:5.

İlham almış yazar burada Tanrı'nın Musa'dan neden dağda açıklanan modeli dikkatle kopyalamasını istediğini açıklar. Dünyevi hizmet, Mesih'in Baba'nın huzurundaki hizmetinin bir “örneği ve gölgesi” olarak hizmet edecekti. İnsanlar kâhinin yeryüzündeki iki bölümde yaptığı işi gözlemleyerek, Mesih'in göğe yükseldikten sonra yapacağı özel aracılık işini anlayacaklardı. İbraniler 9:1-10'da göksel tapınağın bir örneği ve gölgesi olan dünyasal tapınakta günlük hizmetin ve yılda bir kez yapılan arınma töreninin nasıl yürütüldüğünü ayrıntılı olarak okuruz. Burada, Kefaret Günü'nde baş kâhinin en kutsal yere girişini anlattıktan sonra Pavlus şöyle yazmıştır: “Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor” İbraniler 9:8.

Bu ayet açıkça, Mesih'in gerçek göksel tapınaktaki hizmetinin ancak dünyevi tapınak örnek ve model olarak tipik rolünü yerine getirdikten sonra başlayacağını söylemektedir. İsa göğe yükseldiğinde, Yuhanna'nın

O'nu kandilliklerin arasında yürürken betimlemesinin de gösterdiği gibi, göksel kutsal alanın ilk bölümüne girmiştir (Vahiy 1:13). Bu, yeryüzündeki kutsal yer hizmetinin örneğini yerine getirir. Göksel kutsal yere girdiğinde, kuzuların ya da keçilerin kanını taşımadı ama “sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi.” İbraniler 9:12.

Fakat kutsal yerdeki günlük hizmetin örneğini yerine getirdiği gibi, Mesih'in de en kutsal yerdeki aracılığın örneğini yerine getirmesi gerekir. Pavlus şöyle yazmıştır: “Baş kâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmede. Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmaz olduğu gibi, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için

kendisini bekleyenlere görünecektir.” İbraniler 9:25-28.

“Yargılanma” sözcüğünün İsa’nın en kutsal yerde yaptıklarıyla olan bağlantısını gözden kaçırmayın. Her yıl değil, sadece bir kez “çağların sonunda” içeri girmesi gerekiyordu. Göksel tapınağı günah kayıtlarından arındırma işi, dünyevi şekildeki Günahları Bağışlatma Günü’nün örneğini ve gölgesini yerine getirmek için kesinlikle gerekiyordu. Kutsal Kitap’ın bu konudaki ifadesi kesin ve inkâr edilemezdir. “Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz. Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı’nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.” İbraniler 9:22-24.

Gerekli olan neydi? Tıpkı yeryüzünün temizlendiği gibi cennetteki düzenin de temizlenmesi. Peki ama neyden arınmak? Elbette günahın kayıtlarından. Bu kayıt dünyevi tapınma çadırında serpilmiş kan

aracılığıyla yapılmıştı. Göksel tapınakta ise Vahiy 20:12'deki o büyük yargı sahnesinde anlatılan kitaplar aracılığıyla yapılır: "Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüer kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı."

Dünyevi kayıtlar ne zaman temizlendi? Yıllık Günahları Bağışlatma Günü'nde ya da Yom Kipur'da ve buna büyük yargı günü denirdi. Göksel tapınak ne zaman arındırılacak? Baş kâhinimiz Mesih kutsal yerden yukarıdaki tapınağın en kutsal yerine geçtiği zaman arındırılacaktır. Kehanet bu temizlenmenin ya da diğer bir deyişle düzene konmanın hangi vakitte gerçekleşeceğini belirtir? "2300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak" Daniel 8:14. Hiç kuşkusuz 2300 gün/yıl kehanetinin M.S. 1844 yılında sona erdiğini kanıtladık. O yıldan bu yana yargı zamanında yaşıyor olmamız ne kadar ciddi bir düşünce! Mesih şu anda en kutsal yerdeki hizmetindedir ve bu yargı zamanında her bireyin kaydı gözden geçirilmelidir.

Bir kimse böyle bir önceden yargılamanın neden gerekli olduğunu sorabilir. Pavlus neden “Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti” demiştir? Çünkü kimin kurtulacağını belirlemek için günah kayıtlarının incelenmesi gerekir. “Ölümler kitaplarında yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandılar” sözünü hatırlayın. Bu yargı araştırması, Tanrı hükmünü uygulamak için gelmeden önce gerçekleşmelidir. O’nun gelişinde kötüler O’nun parlak görkemi tarafından öldürülür. O anda kurtulanlar ve kaybolanlar arasında bir ayrım yapılır. Açıkçası, kimin kurtulacağını ve kimin kaybedeceğini belirlemek için kitapların o zamandan önce incelenmesi gerekmektedir.

İsa en kutsal yeri terk ettiğinde, son kefarete de yerine getirilmiş olur. Tıpkı Günahları Bağışlatma Günü’nde baş kâhinin dünyevi tapındaki görevini tamamlamasının ardından Yahudiler için olduğu gibi, dünya için de deneme süresi sona erer. O zaman Mesih kâhinlik görevindeki giysisini bir kenara bırakacak ve krallık kaftanını giyecektir. Ardından buyruk gelir: “Kötülük

yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın. İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.”
Vahiy 22:11, 12.

Mesih, “birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.” O zaman O bizim günah taşıyıcımız olmayacaktır. Arabulucu olarak yaptığı iş sona erecek ve ödülleri getirmek ve kitaplar tarafından belirlenen yargılamayı yerine getirmek için günah yüklenmek üzere değil günah olmaksızın gelecektir.

O hâlde 1844’ten bu yana Mesih’in yaptığı iş nedir? Daniel bu etkileyici olayı şu sözlerle anlatır: “Ben bakarken tahtlar kuruldu, eskiden beri var Olan yerine oturdu. Giysileri kar gibi beyaz, Başındaki saçlar yün gibi apaktı. Tahtı alev alev, Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi. Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu. Binlerce binler O’na hizmet ediyordu; On binlerce on binler önünde duruyordu.

Mahkeme kuruldu, Kitaplar açıldı” Daniel 7:9, 10.

Yargılamanın bu soruşturma aşaması gerçekleşirken siz ve ben şahsen orada bulunmayacağız. Her şey kitaplar üzerinden yapılıyor. Şu anda devam ediyor. Yakında- çok yakında- son dava ele alınacak, son günah kaydı eylemler kitabından silinecek. Ardından, soruşturma yalnızca yaşam kitabına odaklanabilir: “Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.” Vahiy 20:15. Daniel, “Bu dönemde halkın –adı kitapta yazılı olanlar– kurtulacak” diye bildirmiştir. Daniel 12:1, vurgu eklenmiştir.

Kutsal Kitap’ın tamamında Daniel 7’deki bu mahkeme salonu tasvirinden daha çarpıcı bir sahne yoktur. Baba’nın görkemli tahtının ve yüceltilmiş kişiliğinin müthiş ihtişamı, kitapların ve yargılamanın kutsal ortamına egemendir. Sayısız melek tanık olarak hazır beklemektedir. Sonra 13. ayette, kayıtları incelenecek olanları temsil etmek üzere savunma avukatı getirilir. Daniel, “Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden

beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi" Daniel 7:13.

Göklerin taht odasında şu anda gerçekleşmekte olan "kutsal yerin düzene konması" yargısında kimlerin isimleri dikkate alınacaktır? Mesih'i kabul etmiş ve isimleri yaşam kitabına yazılmış olan herkes. Pavlus sadık çalışma arkadaşları hakkında "adları yaşam kitabında bulunanlar" (Filipililer 4:3) diye yazmıştır. Yuhanna başka kitapların da inceleneceğini açıkça belirtir: "... Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı" Vahiy 20:12.

Bu kitaplarda Mesih'in kurtuluş meziyetlerini kabul etmiş olan tüm bireylerin yaşam kayıtları bulunmaktadır. İlk ölen insandan, deneme süresi sona ermeden önce yaşayan son insana kadar, kişinin yaşamı söz, düşünce ve yaptıklarının kaydıyla mukayese edilir. Efendimiz'in Kendisi şöyle demiştir: "Bana, 'Ey Efendimiz, Ey Efendimiz!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir" Matta 7:21.

Şimdi kitaplar günahların itiraf edilip edilmediğini ve terk edilip edilmediğini korkunç bir kesinlikte ortaya koymaktadır. Mesih'i tüm kurtarış doluluğunda inanç ve arınmayla kabul etmiş olanlar kitaplara bağışlanmış olarak yazılmışlardır. Bu son günahları bağışlatma işinde günah kayıtları silinmeli ve onların isimleri yaşam kitabında kalmalıdır ya da isimleri yaşam kitabından silinmeli ve günahları eylem defterinde kalmalıdır. Yuhanna şöyle yazmıştır: “Galip gelen [kişilerin] ... adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. ...” Vahiy 3:5.

Bu yargılamanın başlangıcını, insanlar arasında ölen ilk inançlı kişi olan Habil'e odaklanırken hayal edelim. Onun adı düşünüldüğünde, günahlarının kayıtları kitaplarda ortaya çıkar, ancak her birinin yanında “bağışlandı” kelimesi bulunur. Habil gelecek olan Kurtarıcı'ya inanmış ve bu inancını günah sunusu olarak bir kuzu getirerek göstermiştir. Avukat İsa, Baba'nın huzuruna çıkar, ellerini uzatır ve inançlı Habil adına kanını sunar. Günahlarının kaydı kitaptan silinir ve adı yaşam kitabında korunur.

Çağrılan bir sonraki isim, Kurtarıcı'ya inancını açıklayan Kabil'in ismi olabilir. Onun da günahları eylem defterine kaydedilmiştir, ama bu günahların yanı sıra bağışlanma kaydı yoktur. Kabil tanrısal bir vekile inanmadı. Bir kuzu yerine bahçesinden meyve getirdi ancak "kan dökülmeden bağışlama olmaz" idi. Arabulucu Kabil adına öne çıkmayı arzular, ancak bir vekilin kefaret niteliğindeki ölümünden başka bir şekilde kabul edilmeyi isteyen biri için Kanını talep edemez. Ne yazık ki Kabil'in adı yaşam defterinden silinir ve günahları eylemler defterinde kalır.

Göksel kutsal yerin bu arınması ya da düzene konması 1844'ten beri devam etmektedir ve büyük Baş kâhin ayağa kalkıp, "Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın" diyene kadar da devam edecektir. O zaman hem yaşayan hem de ölü olan herkesin kaderi mühürlenecek ve bu yargılama esasına göre belirlenecektir.

Davalarımızın yüce göksel mahkemede beklediği bu özel zamanda bizim tavrımız ne olmalıdır? İsrail'deki tipik Günahları Bağışlatma Günü ruhun acı çektiği, dua edildiği, oruç tutulduğu ve ciddi bir yürek muhasebesi

yapıldığı bir dönemdi. Kuşkusuz bu ruh, bugün tipik Günahları Bağışlatma Günü'nün tam tersi bir günde yaşadığımızın farkında olan herkesi karakterize etmelidir. İsa'nın ölümüyle mükemmel bir günahları bağışlatan Kurban sunulmuştur. O, göğe yükseldiğinden beri sadık Başrahibimiz tarafından eksiksiz bir bağışlanma sağlanmıştır. Bu hizmet bugüne kadar devam etmektedir. Ancak 1844'ten beri en kutsal yerde her birimizi etkileyen bir yargı işi yürütülmektedir. Kutsal yerin bu düzene konulmasında sadece itiraf edilen ve vazgeçilen günahlar silinir. Yalnızca kana olan inanç aklanmayı ve kurtuluşu getirecektir. Avukatımız hiçbir davayı kaybetmemiştir. Sizin ve benim sicilimizi evrenin önünde temizlemeye kararlıdır, ancak sadece kana inananların davalarını kabul edebilir. "Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük baş kâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım. Çünkü baş kâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir. Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım;

öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım” İbraniler 4:14-16.

Ara bulucu'nun gerçekten bizim tarafımızda olduğunu, bizim savunmamız ve aklanmamız için hizmet ettiğini bilmek ne büyük bir teselli ve cesaret kaynağıdır. Bir zamanlar bu dünyada bizim insan doğamıza sahip bir insan olduğu için, ayartmalarımıza ve sıkıntılarımıza karşı tam bir empati yeteneğine sahiptir. Güçlü savunma Avukatımız hakkında öğrendiğimiz görkemli gerçeklerden sevinç duyalım; O, “onlara [bize] aracılık etmek için hep yaşamaktadır” ve belki de şu anda sizin ya da benim günahlarımı silmek üzere Kendi kefaret edici kanının hakkını arıyor olabilir. Ne kadar büyük bir Kurtarıcı! Ne kadar güçlü bir Avukat! Ne kadar iyi bir dost!

AmazingBibleStudies.com

adresindeki ÜCRETSİZ
Kutsal Kitap Çalışması
kursumuzu kaçırmayın

Bugün kaydolun!

Post Box 1058

Roseville, CA 95746-8058

www.AmazingFacts.org

www.AmazingFactsTürkiye.com